

Så vil jeg for en sikkerheds skyld sige, at det selvfølgelig ikke er sådan, at professor Hjalte Rasmussen behøver at have ret i alt, hvad han siger; men han har en interessant konklusion i Ugeskrift for Retsvæsen den 1. november 1997, hvor han laver en meget lang gennemgang af miljøgarantien, og sammenfatningen lyder:

»Sammenfatningsvis lader det sig gøre at fastslå, at en medlemsstat, som fremlægger en saglig set velfunderet anmodning om at bibeholde gamle regler i stedet for indføre nye, vil have virkelig gode udsigter til, at Kommissionen bekræfter eller godkender anmodningen. Der er i de normalt forekommende tilfælde af velargumenterede anmodninger om at få lov til at gå enegang ikke tungtvejende grunde til at antage, at sådanne anmodninger vil blive afvist, fordi de udgør hindringer for det indre markeds funktion.«

Det er ikke sikkert, han har ret, men det er en klog og grundig gennemgang, han har lavet. Den stemmer med min egen samlede vurdering, og derfor vil jeg sammen med andre medlemmer af SF's folketingsgruppe stemme for det forslag til vedtagelse, som hr. Ove Fich på en række partiers vegne har stillet. Argumentationen består i, at jeg simpelt hen er enig i det, der står. Jeg har også fremført det som min analyse, da Amsterdamtraktaten var færdig, så jeg er enig i det.

Så vil jeg tilføje, at der er en ting mere, som jeg er glad for er med i forslaget. Det er den sidste pind, hvori der står, at Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde for, at det nye traktatgrundlag udnyttes fuldt ud til gavn for miljøet. Det betyder jo, at vi ret præcist nu vedtager her i Folketinget, at vi også fremover vil bruge miljøgarantien fuldt ud. Jeg synes simpelt hen, det er en god vedtagelse, og vi er nogle, der stemmer for den.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Blot en præcisering, fordi hr. Steen Gade hævdede, at det skulle være et fuldstændig enigt Folketing, som mente, at der var to forbedringer i miljøgarantien, og for at sikre, at den opfattelse ikke skal brede sig yderligere.

Jeg har tidligere været inde på, at f.eks. bestemmelsen om, at man kan bruge miljøgarantien i forbindelse med ny viden, er hæftet sammen med en bestemmelse om, at det kan man kun, hvis der er specifikke nationale grunde til det. Man skal f.eks. kunne bevise, at et

stof, vi vil forbyde her i Danmark, er mere giftigt for danskere end for tyskerne. Men det kan man selvfølgelig ikke, og derfor er den bestemmelse efter min opfattelse ikke et fremskridt. Det er blot sagt for at undgå, at hr. Steen Gade rejser rundt til alle møderne og siger, at et fuldstændig enigt Folketing har den opfattelse, for det er altså ikke tilfældet.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg skal beklage, at jeg kom til at sige det på den måde, og jeg skal love hr. Keld Albrechtsen, at på de møder, vi skal ud til i det næste halve år indtil den 28. maj, hvor der skal stemmes, skal jeg nok huske, hver gang jeg kommer ind på dette område, at sige, at hr. Keld Albrechtsen i hvert fald ikke mener det.

Jeg vil i øvrigt komplimentere hr. Keld Albrechtsen. Hver gang der kommer noget, som hr. Keld Albrechtsen egentlig godt kan se er et lille fremskridt, er det altid lykkedes hr. Keld Albrechtsen at finde håret i suppen, som gør, at han kan sige, at fordi tingene er kædet sammen på den måde, er det alligevel ikke et fremskridt, og man kan være ganske tryk ved, at ligegyldigt hvordan man kombinerer gode bestemmelser, skal Enhedslisten under alle omstændigheder nok stemme nej. Det skal jeg huske at referere hr. Keld Albrechtsen for.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne sige tak for mange gode indlæg under debatten.

Jeg skal indskrænke mig til at sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg mener, at hans tanke om at få en erklæring fra Kommissionen om en nærmere udlægning af de kriterier, der skal bringes i anvendelse, før man kan bruge miljøgarantien, ikke bare er dumt. Det er fantastisk dumt - forstået på den måde, at Kommissionen jo i hele forløbet har været meget kritisk indstillet over for Danmarks, Østrigs og andre landes ønsker om at få disse miljøbestemmelser ind. Kommissionen har hele tiden ligget på den linje at begrænse miljøgarantien mest muligt, men Kommissionen tabte diskussionen, og det ville da være helt utroligt at give modparten, taberen i denne diskussion, monopol på at udlægge teksten. Det bliver til syvende og sidst EF-Domstolen, der skal gøre det.

Vi kan ikke med sikkerhed sige, hvilket resultat Domstolen kommer til på disse områder, men jeg tror, at det, hr. Gade refererede fra